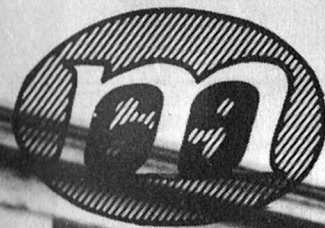

Porvoo 1973 – Oy Uusimaa

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 6 MARRASKUU 1973

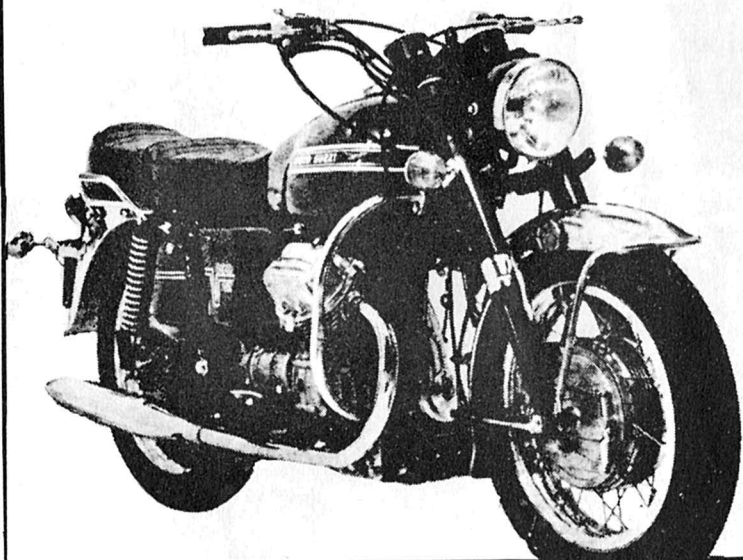

**MOTO
GUZZI**

850 GT

4-tahtinen
64 hv/6500 k/min
Kardaniveto
5 vaihdetta
193 km/h
Myynti ja huolto:
Fiat-verkosto

Maahantuojat **AUTONOVO** oy

MOTORISTI № 6 Marraskuu 1973 4 vk.

MOTORISTI ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

MOTORISTI jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus ajalla 8.10.-73-7.10.-74

Puheenjohtaja

Orko Tallinen
7 pp
46900 Inkeroinen

Kassanhoitaja

Jan-Anders Söderholm
Matkamiehentie 10 A 5
00320 HKI 32

S sihteeri

Mauno Tonttila
Rauhank. 6 B 25
15110 LAHTI 11

Kerhoisäntä

Seppo Rämö
Hangasmäki 1
15100 Lahti

Toimittaja

Aimo Turunen
Gammelbacka
06100 Porvoo 10

Varajäsenet

Eero Parikka
Hakapellonkatu 4 C 34
20540 Turku 54

Kerhon postisiirtotilin
numero on 426781-0

Seppo Kankola
Ida Aalbergint 5 C 50
00400 Helsinki 40

Tervehdys!

Kerholehdeltä odotetaan paljon, lehden pitäisi sisältönsä olla kantaa ottava, ohjaava ja neuvova sen pitäisi kuvastella kerhon henkeä ja tarkoitusperää, kertoa kerhon ja kerholaisien tapahtumista. Käsitykseni mukaan tällaisessa suuressa valtakunnallisessa kerhossa juuri kerholehdellä on hyvin keskeinen asema kerhon toiminnassa ja yhteydenpidossa kerholaisien keskuudessa sekä hallituksen tiedotuskanavana. Lehden pitäisi vastata jokaisen kerholaisen makua ja vaatimuksia, jotta jokainen kerholainen voisi tuntea kerhonsa omakseen.

Kun meikäläinen nyt yrittää koota kerholehteä, niin harvas toivomukseni on että jokainen kuusysiläinen lähettäisi Motoristiin tarinaansa tai valokuvan edes muutamalla sanalla kertoen mitä se esittää. Vain siten saamme Motoristin sisällön entistäkin laajemmaksi ja monipuolisemmaksi. Toimittajan mahdollisuudet liikkua rajoittuvat tähän Etelä-Suomeen, mutta olen kuullut että pyörät pyörivät muuallakin, joten antakaa pa kuulua ihteistänne.

Linn

Vuosikokous Kirjokivellä

Kirjokivelle vuosikokoukseen saimme ajella erittäin kauniin ja lämpimän sään vallitessa, etelän ruskan ollessa loistokkaimmillaan. Motoristeja oli saapunut lauantaina runsaanpuoleisesti, pihamaa oli miltei täynnä moottoripyöriä, Parikan Epa tuli vastaan ja kertoi saunoneensa, mutta kukaan ei ole uskaltanut uimaan sen sijaan hän oli päivällä ollut järvellä soutelemassa. Tallisen Orko johdatteli tulijoita kartanon suureen keittiöön tulokahville, kyllä siellä kahvipöydässä taas legenda lensi, kahvitettävien jatkuvasti vaihtuessa, ja ilo oli tavata taas näin paljon tuttuja. Illalla katsottiin muutamat elokuvat Kahilan Tapsan toimissa jo tottuneesti koneen käyttäjänä, filmit oli saatu lainaksi Haka-Autolta ja BP-öljyltä. Pojat olivat käyneet päivällä kalassa, jopa kalojakin saaden, joista kalastajat sitten illalla valmistivat itselleen maukkaan kalasopan. Hauska ilta paitsi, että meikäläisen kamera ei toiminut, mistä johtuen tämä juttu on ilman kuvitusta.

Sunnuntaina satoi taas. Aumukahvit juotuamme alkoi kokouskin. Saimme uuden puheenjohtajan, entisen kerhoisännän Orko Tallisen tultua valituksi tarttua nuijan varteen, Aimon kieltäytyttyä, katsoen että näin arvostettu ja kunniakas kuin 69 tarvitsee johtoonsa aktiivin pyöräilijän, koska jo kerhoa perustaessamme pidimme selviönä ettei kerhostamme saa muodostua mitään sikariporrasta, ainakin toistaiseksi hänen ollessa sairauden takia estynyt pyöräilemään. Kerhoisännäksi remmiin astui uudempi mies, kylläkin paljon maailmaa kierrellyt ja kerhossa hyvin tunnettu Seppo Rämö. Nyt varmasti lähtee naistoimikuntakin pyörimään, kun sille löydettiin puheenjohtaja, rva Raili Toivanen. Samoin eiköhän kerholle nyt löydy kesänviettoon sopiva kiinteistö, kun puuhakas itse Reijo Heikkinen lähtee etsimään paikkaa missä avaisi BAARIN. Kokouksessa herätti paljon puheenaihetta keskustelu Kontio-Rallista, syödäkö vaiko ei syödä rallissa, no sen kaiken junailevat hämeenlinnalaiset Koposen Teuvon johdolla. "Pelkäsini pahinta", mutta tulihan Mauri Kariniemikin, joten saimme talvitapahtumankin. Mitä tässä käydä jaarittelemaan, kokouksen pöytäkirjastahan nämä kaikki selviävät.

Moottoripyöräkerho 69 ry.

Vuosikokous 7.10. 1973

Kirjokivellä

Vuosikokouksen pöytäkirja.

1.

Kokouksen avasi kerhon puheenjohtaja Aimo Turunen

2.

Kokous todettiin sääntöjen määräämällä tavalla kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Kokouskutsu syyskuussa ilmestyneessä kerholendessä, jonka jakelu kaikille kerhon jäsenille.

3.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Aimo Turunen, sihteeriksi Mauno Tonttila, pöytäkirjan tarkastajiksi Seppo Kankola ja Seppo Rämö, viimeksimainitut toimivat myös ääntenlaskijoina.

4.

Kokouksen puheenjohtaja luki toimintakertomuksen. Erityistä huomiota kiinnitettiin kertomuksessa lisääntyvään toimintaan ja sen vaatimaan työmäärään. Eri tehtäviin tilaisuuksien järjestäjinä ja kerhon toimihenkilöinä otti osaa 32 kerhonjäsentä.

5.

Kokouksen puheenjohtaja luki kerhon tilit, jonka lopputulos oli, kerholla varoja 20.561,45 mk.

Tilintarkastuskertomuksen luki Olavi Autio.

Tili ja vastuu vapaus myönnettiin.

6.

Kerhon puheenjohtajaksi alkavalle toimintakaudelle ehdotettiin Orko Tallista ja Aimo Turusta. Orko Tallinen valittiin Turusen kieltäytyttyä. Sihteeriksi ehdotettiin Mauno Tonttilaa, joka myös valittiin. Kerhoisännäksi ehdotettiin Aimo Karlssonia, Eero Parikkaa, Seppo Rämöä ja Teuvo Koposta. Karlssonin ja Parikan kieltäytyttyä Seppo Rämö valittiin äänestyksen jälkeen. Äänestyksen tulos Rämö 40 Koponen 23. Toimittajaksi ehdotettiin Aimo Turusta, joka myös valittiin. Kassanhoitajaksi ehdotettiin Jan-Anders Söderholmia, joka myös valittiin. Hallituksen varamiehiksi ehdotettiin Eero Parikkaa ja Seppo Kankolaa, jotka myös valittiin. Toimittajan apulaisiksi, jotka toimivat myös yhdysmiehinä, valittiin: Reino Hakala Hämeenlinna, Jaakko Panhelainen Tampere, Pekka Koivisto Kymenlaakso, Eero Ohtonen Helsinki, Vesa Tuominen Satakunta ja Esa Lahti Turku.

7.

Tilintarkastajiksi valittiin Olavi Autio ja Antti Seise ja heidän varamiehikseen Bengt Haikola ja Teijo Autio.

8.

Päätettiin jäsenmaksun suuruudeksi 20:- ja uusilta jäseniltä 30:- .

9.

Kesänviettopaikan hankintamieheksi valittiin Reijo Heikkinen apulaisinaan Antti Suoaro ja Matti Kuva.

10.

Kontioralli toimikunnan puheenjohtajaksi valittiin Teuvo Koponen, muut toimikunnan jäsenet puheenjohtaja valitsee Hämeenlinnasta ja ympäristöstä.

11.

Naistoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin Raili Toivanen.

12.

Kysymys mahdollisesta jäsenmäärän rajoittamisesta. Kerhon jäsenmäärää ei rajoiteta.

13.

Toimintasuunnitelma:

Motoristia julkaistaan edelleen.

Järjestetään pikkujoulu, järjestäjänä Sauli Rämö. Talvirallin järjestää Olavi Autio ja Reijo Huuhtanen. Paikka ja aika ilmoitetaan myöhemmin. Mauri Kariniemi järjestää kevät talvella Talvitapahtuman. Kevättralli järjestetään Kirjokivellä. Toukokuussa järjestää Markku Vehviläinen Kevätajelun. Kontioralli järjestetään heinäkuun ensimmäisenä viikon vaihteena. Ralli toimikunta päättää missä ralli on ja muista ralliin liittyvistä seikoista. Ralli on avoin kerhojäsenille, heidän kutsumilleen vieraille ja ulkomaalaisille.

Kerho osallistuu MP näyttelyyn mikäli se järjestetään, Olavi Autio huolehtii asiaan liittyvistä järjestelyistä. Rallikalenterin tulevan vuoden ralleista ja muista moottoripyörä tapahtumista koostaa Reijo Huuhtanen.

14.

Kokouksen puheenjohtaja päätti kokouksen ja kiitti läsnä olleita osanotosta.

Kokouksen puheenjohtaja

Aimo Turunen

Aimo Turunen

Sihteeri

Mauno Tonttila

Mauno Tonttila

Pöytäkirjan tarkastajat:

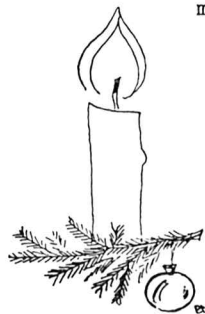
Seppo Kankola

Seppo Kankola

Seppo Rämö

Seppo Rämö

Moottoripyöräkerho 69 r.y:n hallitus ja Motoristi toivottaa jäsenilleen ja ystävilleen koti- ja ulkomailla

HYVÄÄ JOULUA
ja
ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA

TULOSTASE 01.08.1972 — 31.07.1973

Kulut

I Varsinaiset kulut		
Kerhotoiminta	456,48	
Konttoralli	2459,52	
Motoristi	3319,06	
Muut kulut	1004,91	
Peistot	289,00	
II Tilikauden voitto	<u>7528,97</u>	<u>4076,21</u>
	<u>mk 11605,18</u>	

Tuotot

I Varsinaiset tuotot	
Jäsenmaksut	6512,50
Kerhomerkki	424,50
Konttorallimark.	3276,50
Mainostulot	550,00
Korot	783,96
Lahjoitus	57,72
	<u>mk 11605,18</u>

Brittelyt

<u>Kerhotoiminta</u>	
Kerhotoiminta	295,04
Vuokrat	22,00
Kokouskulut	490,26
Palkinnot	326,20
Kerhomerkit	2384,00
Varasto 1/4 3390,00 1/4 1006,00	
	<u>mk 456,48</u>

Motoristi

Painatus	2411,12
Postitus	697,94
Yleiskulut	210,00
	<u>mk 3319,06</u>

Muut kulut

<u>Konttoralli</u>	
Merkit	2505,80
Varasto 1/4 1280,00	1225,80
Rallivalmistelut	365,12
Leirialuevuokra	700,00
Sekalaiset kulut	168,60
	<u>mk 2459,52</u>

PSP	403,97
Rallikalenteri	223,44
Säännöt	124,00
Postitus	215,00
Sekalaiset	38,50
	<u>mk 1004,91</u>

OMAIUUUSTASE PER 31.07.1973

V a s t a a v a a		V a s t a t t a v a a	
I	Va rsinainen omaisuus	I	Siirtyvät erät
A	Raheitusomaisuus		Jäsenmaksut 3772,50
	Postisiirtotili	II	Oma pääoma
	4625,45		Pääoma
	Kork.kork.		01.08.72 1271,74
	tall.tili 10000,00		Tilikauden
	14625,45		voitto 4076,21 16788,95
B	Vaihto-omaisuus		<u>mk 20561,45</u>
	Kerhomerkit 3390,00		
	Kontiomerk. 1280,00		
	4670,00		
C	Käyttöomaisuus		
	Ka luste		Helsingissä elokuun 20 pnä -73
	Liput 86,00		
	Poisto 25,00	61,00	<i>Himo Tuunanen</i>
	Kirj.koneet 84,00		<i>Mina Penttilä</i>
	Lisäys 177,00	261,00	<i>Olavi Autio</i>
	Poisto 78,00	183,00	
	Megafoni 231,00		
	Poisto 69,00	162,00	
	Kamera		
	Lisäys 357,00		
	Poisto 117,00	240,00	646,00
II	Siirtyvät erät		
	Siirtyvät korot		
	Postisiirtotili 50,00		
	Kork.kork.tall.tili 320,00	370,00	
	Mainostulot 250,00	620,00	
	<u>mk 20561,45</u>		

Ylläolevat Moottoripyöräkerho 69 ry:n taseet on laadittu yleisten kirjanpidon periaatteiden ja hyvän kauppiastavan mukaan.

Helsingissä syyskuun 6 pnä 1973

Antti Seise

Olavi Autio

TILINTARKASTUSKERTOMUS

Vuosikokouksessa 24.9.1972 valittuina tarkastamaan Moottoripyöräkerho 69 ry:n tilejä ajalta 1.8.1972-31.7.1973 esitämmme tehtävän suoritetuamme seuraavaa:

Tilinavaus per 1.8.1972 oli oikein suoritettu ja perustui edellisen vuoden hyväksytyyn tilinpäätöskseen.

Tilikausiviennit ja tositteet olemme pistokokein tarkastaneet ja todenneet kirjaukset oikein tehdyiksi ja menoerien perustuvan hyväksyttäviin tositteisiin.

Postitalletustilin saldo tilikauden viimeisenä päivänä oli postin tiliotteen mukaan yhtäpitävä kerhon kirjanpidon kanssa.

Tilikauden tulos on oikein johdettu kirjanpidosta ja osoittaa voittoa mk 4076,21.

Tilinpäätöstaseet on laadittu yleisten kirjanpidon periaatteiden ja hyvän kauppiastavan mukaan.

Tilintarkastajina haluamme kiinnittää vuosikokouksen huomion tilikauden pienempään voittoon edelliseen vuoteen nähden, mikä on seurauksena osallistumismaksun puuttumisesta vuoden -73 Kontiorallissa. Tämän vuoksi kehoitamme vuosikokousta harkitsemaan osallistumismaksun määräämistä vuoden -74 Kontioralliin tai vaihtoehtoisesti löytämään joitain muita tulolähteitä kerholle.

Koska emme ole havainneet syytä muihin huomautuksiin ehdotamme, että tilinpäätös vahvistettaisiin ja että asianomaisille tilivelvollisille myönnettäisiin vastuuvapaus tiliajalta 1.8.1972-31.7.1973.

Helsingissä syyskuun 21 päivänä 1973

Olavi Autio

Olavi Autio

Antti Seise

Antti Seise

TOIMINTAKERTOMUS

toimintavuodelta 1972 - 1973

Ke rhon jäsenmäärä on päättyneenä toimintakautena kasvanut ennätysmäisesti, ollen jäseniä nyt 518. Samoin kerhon taloudellinen asema on vakaa.

Ensimmäisenä kerhon järjestämänä tilaisuutena oli pikkujoulu, Nummelan ilmailuopistolla, onnistuneen juhlan järjestelyistä huolehtivat helsinkiläiset Ola Aution johdolla, hauskeasta ohjelmasta vastasi trio Rita, Matti ja Hesse Kuva.

Helmikuussa kokoonnuttiin Euran Sieravuoreen, Mauri Karinien johdolla järjestettyyn talvitapahtumaan. Myös kalastuksen mestaruus ratkaistiin samalla. Mestarin nimi on Aimo Turunen, joka sai kalan.

Kirjokiven kartanon perinteiseen 'Kevättralliin' toukokuussa kokoontui 120 pyöräilijää, järjestelyt olivat kouvolaisten varmoissa käsissä, ja hernerokka maistui.

Pertti Holla oli toukokuun lopulla järjestänyt Lohjalle Maila hotelliin, kevät retken johon osallistui 60 henkeä.

7. Kontio-Ralli oli nyt järjestetty vain kerhon omille jäsenille ja näiden kutsuille vieraille, sekä ulkomaalaisille. Runsaasta arvostelusta huolimatta ralli onnistui hyvin. Osanottajia oli 540.

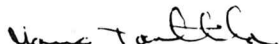
Kesän ja miksei talvenkin aikana kerhon jäsenet ovat osallistuneet moniin ralleihin ja menestys on ollut hyvä. Matka ja kerhopalkintoja on kerholle tullut runsaasti. Kerhon palkintoja pidetään näytteillä Kouvolan nuorisotalolla.

Kerholla on ollut kerho-illoja Kouvolaissa, Helsingissä ja Lahdessa.

Kirjokivellä lokakuun 6 pnä -73

Aimo Turunen

Mauno Tonttila

SIITAMAN MOTORISTI-ILTAMAT

Siitaman jyrävä hirsinen nuorisoseuratalo seisoo rauhallisella paikalla metsän ympäröimänä omassa yksinäisyydessään, edessään ruohottunut kenttä. Kunnes kauniina syyskuuisena lauantaina tämän hiljaisuuden rikkoi moottoripyörien jyrinä, pihaan kurvasi moottoripyöräilijöitä pitkiäkin ajomatkojen takaa, pyörät pysäköitiin kentälle suoriin riveihin, myös lehdistön, poliisin ym. autoja kääntyi pihalle, jossa isäntä itse Eero Mikkola toivotteli kaikki meidät tervetulleiksi. Oli tultu motoristi-iltamiin.

Olimme saaneet monistetun seuraavanlaisen kutsun, vahinko vain ettemme saaneet sitä motoristiin koska lehti ilmestyi taas myöhässä, jolloin kutsu olisi saavuttanut laajemmat piirit:

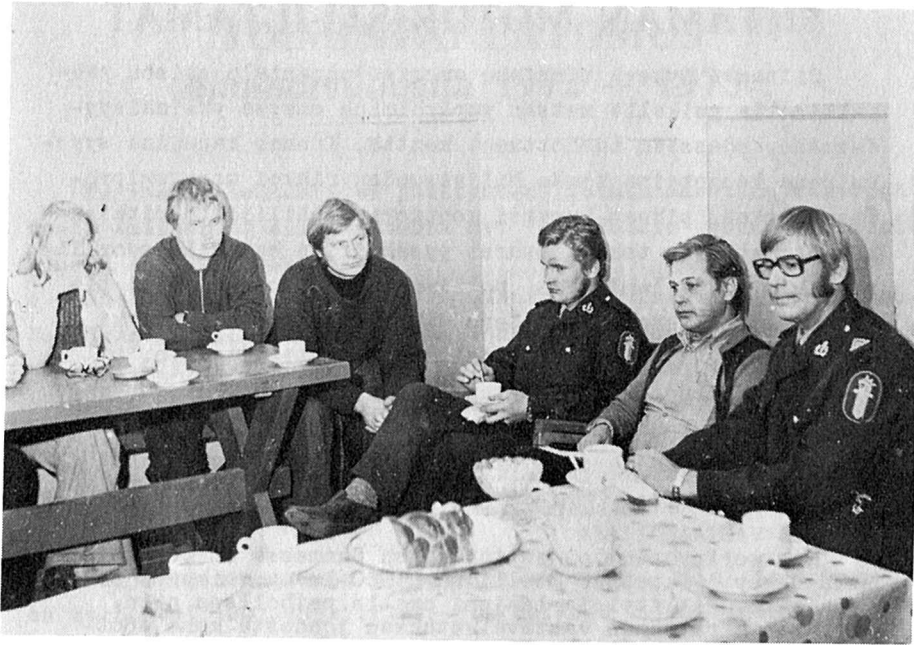
ARVOISA VASTAANOTTAJA

Moottoripyörän toinen tuleminen Suomessa on tosiasia, mikä näkyy ja kuuluu. Edellinen, 1960-luvun vaihteen pätrinäaalto, kehittyi ja laajeni omalla painollaan niin, että sen herättämän vastaikutuksen johdosta koko moottoripyöräily joutui vuosikausiksi tuomituksi. Lapsi heitettiin pesuveiden mukana pellolle.

Moottoripyörä voi olla ja on monelle nuorelle kasvatuskijä niin taloudellisten tosiasian kuin sosiaalisten suhteiden tajuamiseen. Mutta kun kehittyvä nuori pyörällä "sisäänajaa" myös itseään, voi tapahtua yhtä ja toista. Moottoripyöräilijä näkyy niin hyvin julkisilla paikoilla ja liikenteessä, että myös ajattelemattomuudet ja hauraudukset huomataan helposti. Pyörien yhä suuretessa myös riskit kasvavat ja moni kokematon pyöräilijä maksaa kalliisti kiinnostuksensa tähän harrastukseen.

Moottoripyörän uuden tuleminen aalto on luonut Suomessa tilanteita, joissa ilmenee niin ihastusta kuin vihatustakin. Virkavalta, nuorisotyö, automiehet, taajamien asukkaat ja motoristit ovat varsin vähän pystyneet kohtaamaan toisiaan kiihkottomassa yhteydenotossa. Nyt kutsumme edustajianne "kontaktitunnille" Siitaman seuratalolle, missä pitkiä matkojen retkimotoristeja kokoontuu 8 läänin alueelta. Mukana on myös nuoria motoristeja lähiympäristöstä. Yhdessäoloon on varattu aika lauantaina 8.9.-73 klo 18-19.

Lauantaipäivän aika vierähti rattoisasti seurustellen seunoen ja olipa paikalla ruokailukin, kiitos emäntien Ella L a u n a m a n, Terttu Salosen ja Tuija Myllymäen, ja mikä parasta, heillä oli kahvipannu kuumana koko ajan lauantaina ja sunnuntaina. K I I T O S.

"Tuumatunnin" osanottajia.

Kontaktitunnille osallistui: Oriveden poliiseja 2, kunnan nuorisosihteeri, Oriveden moottorikerhon ja Koronajengin edustajat, lehdistö: Oriveden Sanomat, Aamulehti ja Kansan Lehti, kerhostamme: Mikkola, Makkonen, Turunen, Söderholm, Laakso ja Holla. Tilaisuudessa keskusteltiin Eero Mikkolan puheenjohtolla erilaisista näkökannoista.

Kontaktitunnin puolivälissä keskustelu vilkastui ja sitä olisi jatkunut toinenkin tunti.

Retkimotoristien näkökulmissa painotettiin mm:

- Moottoripyörästä on tullut kaupallinen pop-aihe aina naistenlehtiä myöten. Se tukee enemmän pyörän hankintaa elintasosymbolina, kuin pyörää kulkuvälineenä nähdä maailmaa.

- On henkilöitä jotka soittavat poliisille moottoripyörän pienimmästäkin melusta, mutta meluisa auto saa sivuttaa heidän asuntonsa ilman, että se herättää ärtymystä.

- Isojen pyörien ajokokemus on hankittava pienellä pyörällä ja riittävän pitkään. Siirtyminen autokortin avul-

la moottoripyörän ajajaksi on vaarallista, pitäisi olla edes vähän koulutusta. Toisaalta autolla ensin ajanut helpommin tajuaa moottoripyörän osan kokonaisliikenteessä.

Poliisin ja nuorison taholta yhdyttiin esitettyyn mielipiteeseen, että vapaaehtoista työtä motorismissa ja kontaktien luonnissa eri osapuolien kanssa tarvittaisiin. Vanhempi väki "ei löydä aikaa", nuoret itse ovat passiivisia ja arkoja. Ei edes 750 kuutiainen ilman muuta takaa heille itseluottamusta paitsi samanikäisten piirissä.

Heinäkuussa voimaan tullut ajoneuvo kohtainen nopeusrajoitus moottoripyörille oli varsinkin motoristien hampeissa. Liikenteessä auto ja moottoripyörä ovat lain silmissä tasaveroisia ajoneuvoja. Tämä uusi laki on motoristien mielestä vain omiaan pienentämään moottoripyörän jo ennestäänkin kyseenalaista tasavertaisuutta liikenteessä.

Rajoitus on asiaa tuntemattomien henkilöiden puolitetele. Ennen ohjasivat poliisit liikennettä, nykyään se tehdään ilmeisesti poliitikkojen voimin, totesi Holla. "Varsinkin nuoremmat moottoripyöräilijät rikkovat hankasti ajoneuvo kohtaista rajoitusta. Se lienee heidän tapansa protestoida rajoitusta vastaan. Heidän tapansa vain

"Mannekiinipipot kenraaliharjoituksessa."

Kesällä Kontiossa

valitettavasti lisää niitä kielteisiä käsityksiä, joita usein mainitaan puhuttaessa moottoripyöräilystä?

Ajokorttiuudistukset, joiden mukaan alle 18-vuotias henkilö ei saa ajaa suurempaa kuin 125 kuutiosenttimetristä pyörää, hyväksyttiin varauksettomasti. Paikalla olleiden motoristien mielestä tämä laki on varmasti omiaan vähentämään tuhoisia moottoripyöräonnettomuuksia. Yksi uudistus ei kuitenkaan riitä, niitä tarvittaisiin vielä lisää. Motoristit ehdottivatkin, että nykyisellä auton ajokortilla ei saisi ajaa raskasta moottoripyörää, sillä auto ja moottoripyörä ovat ajamisen kannalta kaksi aivan eri asiaa. Jonkinlainen laki pitäisi saada myös siitä ettei kokematon nuori saisi heti ajaa suurta ja raskasta pyörää, vaan harrastus pitäisi aloittaa pienellä pyörällä ja vasta kokemuksen karttuessa siirtyä isompaan.

Myös moottoripyöräiden taajamissa tapahtuvasta "turhasta ajosta" keskusteltiin. Motoristit huomauttivat, että myös autoilijoissa on paljon sellaisia, jotka viikonloppuisin vain kiertelevät korttelia. Moottoripyörällä vain kerrankin korttelin kiertävä huomataan paremmin kuin joku tavallinen kansanautoilija. Poliisit sakottavat pyöräilijää turhasta ajosta huomattavasti helpommin kuin autoilijaa painotettiin. Johon poliisi kertoi, että tämä on pieni paikka eivätkä he ole tällaista huomanneet, mutta sensijaan yleensä luullaan että moottoripyörät ajavat ylinopeudella, mutta tunne tulee siitä kun moottoripyörässä käytetään huomattavasti enemmän kierroksia kuin autossa ja sen kiihtyvyys ja näyttävyys saa ihmiset joskus näin valittamaan.

Itse moottoripyöräharrastuksesta riitti runsaasti jutusteltavaa. Makkonen vertaili osuvan leikkillisesti moottoripyöräilyä uskontoon. Nuorimmat pyöräpojat ovat vasta rippikouluasteella, varttuneemmat matkapyöräilijät tosi uskovaisia ja eri alojen harrastajat taas eri uskonlahkolaisia. Yleensä juuri nuoret pyöräilijät ajelvat ympäri kaupunkia saaden sekä poliisit että varttuneen väen takajaloilleen. Kokeneemmat pyöräilijät harrastavat taas matkapyöräilyä kaupunkiajon jäädessä huomattavasti vähemmälle.

Moottoripyöräily on kokeneiden motoristien mielestä oikein toteutettuna terve ja kehittävä harrastus. Se saattaa kohottaa nuoren ehkä puutteellista itseluottamusta tai auttaa taltuttamaan hurjimmankin luonteen. Moottoripyöräilijänä saa kokea aivan uuden tunteen yhteenkuuluvaisuudesta, joka on tyyppillistä motoristeille. Esimerkiksi maantiellä tervehtivät kaikki pyörämiehet toisiaan, mikä on oiva todiste yhteishengestä. Moottoripyöräiden parissa puuhaa henkilöitä kaikista yhteiskuntapiireistä, taloudelliset tai poliittiset erot eivät vaikuta kanssakäymiseen.

Illan ohjelman aloitti "Sgt Pepper' s lonely heart Band" soitollaan Hannu Mäkelän johdolla. Eero Mikkola hoiteli kuuluttajan tehtäviä joustavasti, motoristien kansoitamassa ja pihlajanoksin koristetussa salissa valot himmenivät, näyttämölle ilmestyi ryhmä mustalaisia, alkoi hurja mustalaistanssi, tanssi sai valtavat suosionsoitukset, yhä uudelleen ja uudelleen kutsuttiin esiintyjät esiin. Ohjaus oli Helmi Virtasen, esitti tyttöryhmä: Elna Kuutti, Sirpa ja Ritva Oksanen, Riitta Uusi-Kuutti ja Marika Keskinen. Huumoriesityksen sommitteli ja esitti rva Kaarina Mäkinen.

Motoristivarusteiden historiikkia ja kehitystä kuvaavan esityksen "mannekiineina" olivat kerholaiset Lankinen, Lindström, Lempola, Erikäinen ja Holla. Juontajana oli Eero Mikkola ja kilpamotoristien näkemyksen esitti Veikko Väriäinen, retkimotoristien Reijo Heikkinen.

Kentällä paloi rakovalkea makkaran hiillostajia varten. Toimittaja parka sai kunnian sytyttää suuren kantoroihun kentälle, mutta eihän se ottanut syttyäkseen, onneksi turkulainen Ante oli paikalla ja sai mahtavan roihun palamaan joka kesti aamuun saakka. Tunnelma roihun ympärillä oli miellyttävän vapautunut. Sisällä jatkuu yöohjelma jossa Rainer Westerlund esitti yli 200 diaa vuoden MM-osakilpailuista.

Juotuamme Mikkolan suuressa tuvassa yömaidot ja kömmittyäni tuvan nurkkaan peiton alle oli mielessä ajatus,

Tois puolt jokka kuultua

Turun Moottoripyöräilijät järjestivät keskuudessaan jo toisen kerran koko kesän kestävän liikennekilpailun, Turku fair play -73. Kilpailuaika oli touko-syyskuu ja tuloksissa otettiin huomioon tältä ajalta kaikki tekemiset tai tekemättä jättämiset. Jokainen virheettä ajettu 1000 km tai aktiivinen moottoripyöräilyä edistävä toiminta tuotti pluspisteitä, liikennerikkomuksista ja negatiivisesta toiminnasta tuli miinuspisteitä. Kilpailun säännöt ja arvostelu olivat ankarat, sillä vain 27 kilpailijaa 144:stä ilmoittautuneesta pääsi pluspisteillä loppuun saakka.

Kilpailun voittajaksi selvisi kerholaisemme Esa Lahti keräten kokoon kunnioitettavat 882,28 pistettä. Hän sai palkinnokseen Turun kaupungin lahjoittaman radionauhurin ja vuodeksi haltuusa myös Suomi-Salaman lahjoittaman kiertopalkinnon.

Me kuusysiläiset ja Motoristi haluamme näin onnitella Sinua E S A hienosta suorituksesta.

Kilpailun tarkoituksena on innostaa nuoria parempaan suoritukseen liikenteessä, pyöräharrastuksissaan ja yksityisessä elämässään.

---

onnistunut ilta kaikin puolin, kiitos mukavien ystävien.

Sunnuntai valkeni sateisena, sunnuntaiksi tarkoitetut leikkimieliset kilpailut jäivät sateesta johtuen pitämättä. Sensijaan ylimääräistä järjestyi kun pyörät sateessa seisottuaan eivät tahtoneet käynnistyä.

Sanomalehdet olivat uhranneet tilaisuudelle kukin runsaat puolisivua kuvia ja tekstiä. Lopuksi lainaus Oriveden Sanomista:

"Motoristille aukenee maailma senkin puolesta helpommin, koska kontaktit toisiin motoristeihin ovat mutkattomat. Muulla tavoin liikkuville ei mutkaton tutustuminen toisiin ole näin helppoa. Moottoripyörä soi vapauden ja veljeyden laulua tavalla, josta tulee monille elämänmuoto. Heistä tulee motorismin "elinkautisia".

Moottoripyöräkerho -69 on syntynyt tältä pohjalta."

FIM- RALLI 1973

Ilona valittiin epäviralliseksi Miss FIM:ksi.

Tämänvuotinen FIM - ralli pidettiin 19. - 21. kesäkuuta Italiassa, Francavilla al Mare - nimisessä kaupungissa, Adrianmeren rannalla.

Kesäkuun alkupäivinä oli kaikille FIM - rallin osaanottajille postitettu Euroopan kartta ja mainosjuliste rallista. Me olimme lähteneet jo kesäkuun 1. päivänä, joten tämä kirje ei meitä enää tavoittanut.

Matkaan oli lähtenyt Helsingistä Sepi Kankola " vesipyssyllä ", Maukka Filppula Hondalla sekä Teddy Autio ja minä, Annika Ahtola, Moto-Guzzilla. Olavi Autio oli saanut tilapäisen (?) työesteen eikä voinutkaan lähteä kimppaan. Lupasi kuitenkin polttaa perässä niin pian kuin mahdollista.

Matka meni hyvin ja olimme ikionnellisia, kun pääsimme elävinä Puolan rantaan, sillä kippo, joka liikennöi Ruotsin ja Puolan väliä, oli oikea ruumisarkku - rekat oli lastattu toiselle puolelle ruumaa ja pikkuautot sekä prätvät toisella. Vaappuminen oli myös sen mukaista.

Reissu Itäblokin läpi sujui muuten mainiosti, paitsi että Guzzin kytkin alkoi lakkoilla ja että Maukan kaikki paperit hukkuivat Tšekkoslovakiassa. Hän meni järjestelemään asioita Prahaan ja me jurnutimme jotenkuten eteenpäin.

Ajoimme suorinta tietä Guzzin tehtaille Pohjois-Italiaan, Mandello del Larioon, ja siellä asiat taas hoidettiin kuntoon. Tehtailta matkamme jatkui kohti Etelä-Italiaa. Olimme " aikataulus-ta " edellä, joten saavuimme Francavilla al Mareen paria päivää ennen rallin alkua.

Koska emme olleet aivan varmoja leirintäalueesta, suunnistimme suoraan kaupungin keskustaan. Satuimme osumaan juuri kaupungintalolle ja se oli jo täydessä juhraliputuksessa. Suomen lippukin, hieman nuhruisena kylläkin, oli myös mukana juhlistamassa tuloamme. Jätimme pyörät talon eteen ja painuimme sisään. Paikalla oli joukko toimitsijoita, mutta kukaan heistä ei puhunut englantia eikä kukaan meistä italiaa tai ranskaa. Se selvisi kuitenkin, että he halusivat nähdä FIM-korttimme ja ilmoittautumiskaavakkeemme. Ne saatuaan he tarkistivat nimemme listasta ja saimme kortit takaisin. Sitten meille tarjottiin kahvia ja juodessamme sitä toimitsijat puhua pälättivät keskenään ja yrittivät selvittää asiaa. Lopulta asia tuntui olevan selvä ja meitä pyydettiin hyvin konteillaasti seuraamaan poliisiautoa. Se vei meidät valot vilkkuen leirintäalueelle, joka oli n. 5 km päässä itse kaupungista. Tunsin olevansa valtion päämies siinä ajaessaan. Päästyämme leirintäalueelle meitä pyydettiin konteillaasti luovuttamaan passimme alueen toimistoon (myöhemmin saimme ne yhtäkkiä takaisin eikä meidän näin ollen tarvinnut maksaa mitään kahdesta ylimääräisestä päivästä). Meille näytettiin leirintäaluetta ja kerrottiin, että saisimme valita aivan mitkä paikat tahansa. Jotenkin koomista, sillä alue oli tyhjä lukuunottamatta paria kolmea ruotsalaista.

Valitsimme mieleisemme paikan ja asetuimme taloksi. Puidimme suurimmat matkapölyt päältäämme ja menimme katsastamaan paikallista soittoruokalaa. Mutta oli siestan aika ja koko putiikki oli suljettu, joten palasimme mahat kuristen teltoille. Yritimme myöhemmin uudelleen ja saimme sen tavallisen annoksen: metrikaupalla spaghetia ja tomaattisose-jauhelihakastiketta sekä una birra - maitoa kun ei ollut saatavissa. Täytettyämme kupumme menimme takaisin teltoille ottamaan pienet kauneusunet.

Seuraavat pari päivää vietimme rannalla löhöten, uiden ja kaupunkiin tutustuen.

Leirintäalua oli pikkuhiljaa alkanut täyttyä muista rallin osaanottajista: ruotsalaisista, ranskalaisista, italialaisista, tsekeistä, itävaltalaisista, puolalaisista, sveitsiläisistä, saksalaisista, hollantilaisista, tanskalaisista, yhdestä englantilaisesta ja suomalaisista, joita oli yhteensä 18 virallisesti ilmoittautunutta.

Rallin alkamista edeltäneenä iltana oli ollut mahtava ukonilma, mutta itse rallipäivä oli aurinkoinen ja kuuma. Alkajaisiksi ajoimme kaikki prätkeillä kaupungin keskustassa olevaan kokoontumispaikkaan. Päästyämme portista sisälle pyydettiin heti rallin osallistumiskaavake sekä FIM-kortti. Vastalahjaksi saimme ison nipun erilaisia lipukkeita, joita käytettiin ruokakuponkeina. Joka maalla oli oma "karsinansa" ja kontrollin jälkeen ajoimme prätkeät sinne. Sitten haimme lipukkeillamme ison kangaskassin, joka sisälsi kaikenmaailman kamaa: oli esitteitä Italiasta, muistilehtiö ja kynä, keramiikkalautanen, mineraalivettä, Coca-Colaa, päärynä sekä parit paniini (=sämpylät).

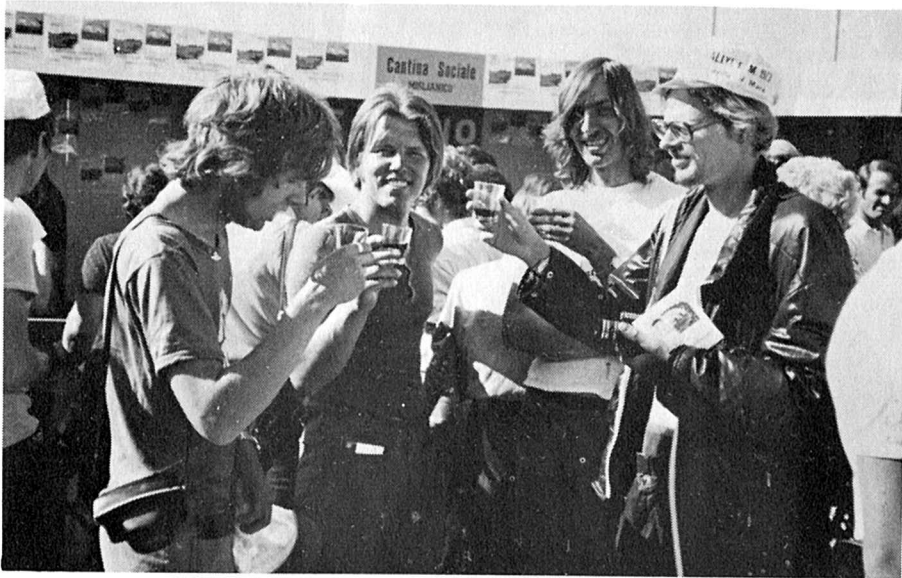
Tämän jälkeen oli "vapaa-aikaa" ja iltapäivällä oli viinimaistajaiset. Sinne olivat suunnilleen kaikki saapuneet, kukaan ei ollut hennonnut jättää väliin hyvää tilaisuutta maistella viiniä. Tilaisuus oli järjestetty kaupungintalon pihalle ja viinit

Sepi vastaanottaa "Atsate" suomen joukkuepalkinnon.

Tedi vastaanottamassa "Atsate" kerhopalkintoa.

"Miehemme viininmaistajaisissa".

kelpasivat hyvin. Olimme saaneet lippuja tätä varten, so. yksi lippu yhdestä lasillisesta viiniä, mutta tuli maisteltua hieman enemmän kuin lippujen edellyttämä määrä.

Illalla oli illallinen "Casa Mia" - nimisessä ravintolassa, oli jopa kolme ruokalajia: keitto, spaghetti, liharuoka ja lisäksi vielä jälkiruoka.

Toisena rallipäivänä oli ohjelmassa bussiretki vuoristoon. Retki alkoi n. kello 9 aamulla. Jaoimme bussin polanskien kanssa. Matkareitti kulki kaupungin läpi maaseudulle ja sieltä tie alkoi pikkuhiljaa nousta. Tien vierillä kasvoi runsaasti Empun "viinapuita". Loppumatka oli aivan "serpentiiniä", mutka mutkan jälkeen. Maisemat olivat suurenmoisia, tunsin itseni hyvin pieneksi katsellessani bussin ikkunasta alas laaksoon.

Matkan pääteipiste oli näköalapaikka melkein vuoren huipulla, Viivyimme siellä runsaan tunnin ja bussien alppitorvet kutsuivat meidät kokoon.

Paluumatkalla tarjottiin retkiateria pienessä vuoristokylässä. Jokainen sai paperikassin, joka oli täynnä ruokaa, mm. kanaa, risottoa, perunasalaattia, sämpylöitä, ranskanleipä, erilaisia leikkeleitä, kananmunia, sulatejuustoa, kivennäisvettä ja Coca-Colaa.

Syötämme matka jatkui alaspäin ja seuraava pysähdys oli pienessä kaupungissa. Katselimme kaupunkia hieman ja siinä sivussa ruumissaattoa. Sitten matka taas jatkui takaisin Francavillan.

Illallinen tarjottiin taas "Casa Miassa", sen piti alkaa n. 20.30, mutta bussit olivat myöhässä ja me saavuimme ravintolaan vasta kello 9:n jälkeen.

Kaikki paikat olivat täynnä ja saimme odottaa melkein kolme tuntia, ennenkuin pääsimme syömään. Pinna oli vähän tiukalla ja tarjoilijoita tuli haukuttua ehkä vähän liikaakin. varsinkin erästä, joka puhui ruotsia.

Viimeisenä rallipäivänä, torstaina, oli myös kiertoajelu, mutta olimme saaneet tarpeeksemme niistä ajeluista. Söimme päivällisen samassa ravintolassa ja suurimman osan iltapäivää viettimme uimarannalla lekotellen.

Illtapäivällä oli palkintojenjako ja se suoritettiin taas vaihteen vuoksi kaupungintalon edustalla. Paikka oli täynnä kansaa ja pokaaleja mahtava rivistö. Ruotsalaisten joukkue sai pisimmän yhteenlasketun matkan palkinnon, toisena oli Tšekkoslovakia ja kolmantena Hollanti. Suomi sijoittui tässä kilvassa kuudenneksi ja Sveitsi lahjoitti Suomelle pokaalin. Mielestäni oli hie-man noloa, kun SML ei ollut antanut meille mitään pyttyä tai pokaalia mukaan vietäväksi ja vielä se, että meidän matkakilometrimme oli laskettu aivan päin mäntyä.

Ensimmäisen palkinnon pisimmän matkan ajaneena yksityisenä henkilönä vei Esa Peltola, toisen Vesku I. Vesa Lottanen ja kolmannen Christer Lofman. Esa ja Christer olivat ehtineet jo lähteä ennen palkintojen jakoa, joten me muut hoidimme heidän pokaalinsa kotiin.

Hilkka Salonen sai ensimmäisen palkinnon pisimmän matkan ajaneena naisena (Tuutilla) ja seuraavat olivat ruotsalaisia. Ilona valittiin epäviralliseksi Miss FIM:ksi. Lisäksi Touring Finlandia

"Hiko" on tavannut joukkueiden ilmoittautumispaikalla ruotsalaisen kerholaisemme Aimo Nietosvuoren.

Olavi A u t i o ja Satu K o s k i n e n
vihittiin avioliittoon 2.11.-73 Helsingissä.

Motoristi onnittelee!

H U O M I

Pyrimme siihen, että Motoristi ilmestyisi täsmällisesti. Jotta tämä olisi mahdollista, pyydämme ystävällisesti lähettämään kaikki lehteen tarkoitettu materiaali, ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat Motoristin ilmestymiskauden edellisen kuukauden loppuun mennessä. **K I I T O S !**

Kun osoitteenne muuttuu, pyydämme siitä ystävällisesti ilmoittamaan kortilla tai kirjeellä, joko sihteerille tai kassanhoitajalle. Jos Motoristi jää jostain syystä saapumatta siitä on syytä ilmoittaa toimittajalle.

MK sai kerhopalkinnon. Suurin osa palkinnoista on Kouvolassa kerhotalolla, jos jotakuta mahdollisesti kiinnostaa.

Palkintojenjaon jälkeen olikin jo vuorossa illallinen ja vahingosta viisastuneina olimme tällä kertaa " Casa Miassa " jo reilusti ennen määräaika. Illalla oli vielä ilotulitus kaupungissa ja se oli kyllä mahtava näky. oli kaikenväristä ja kaikenmuotoista, eikä koko homma suinkaan ollut tullut halvaksi järjestäjille. Meidän eteemme oli nähty melkoisesti vaivaa.

Perjantai-aiamupäivällä panimme kamat kasaan ja aloitimme kotimatkan.

Ensi kesänä pidetään FIM-ralli 3. - 5. heinäkuuta Krems an dem Donaussa Itävallassa. Toivottavasti lähtijöitä löytyy

terv. Annika Ahtola

KANSIKUVA: Annika Ahtola FIM palk. noutamassa

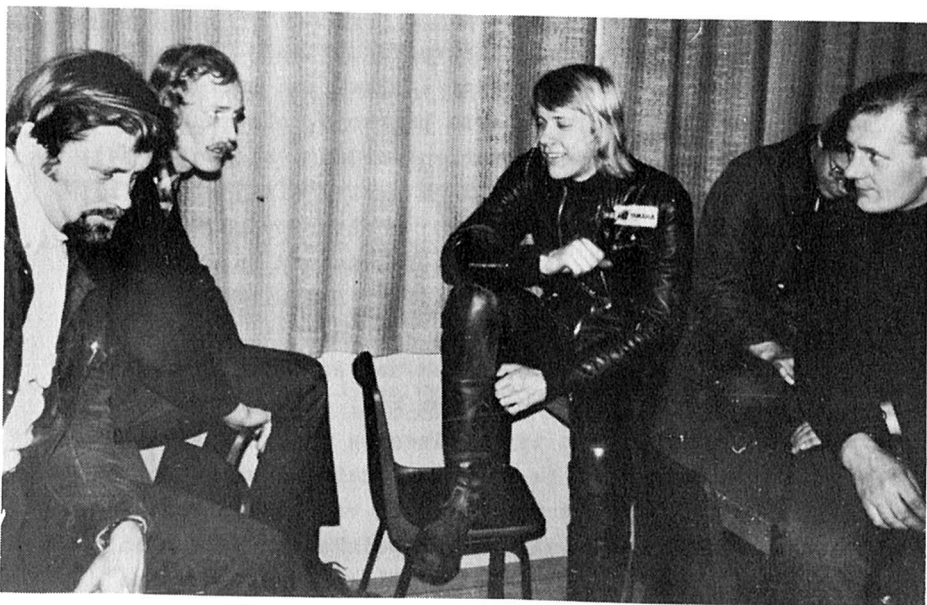

Kerhoilta Lahdessa

Lahdessa on kerhotilat aivan keskustassa TB-huoltoaseman alakerrassa. Käydessäni ensimmäistä kertaa talossa Manu esitteli hyvin tilavia paikkoja, oli suuri kerhon kokoontumistila sekä pyörien korjaus, huolto ja säilytys huone. Iltana jona kävin Lahdessa oli jäätävän kylmää ja lunta maassa, silti viisi moottoripyörää seisoi sisäänkäynnin edessä. Sisällä oli lämmintä ja mukavaa, oli menossa parhailleen elokuvalta, BMW filmi, Honda-tehtaan esittely ja ajokoulutus sekä nähtiin useita Keski-Euroopan kilpailuja ja Man-saaren ajot. Vierailipa illalla Lahden nuorisosihteerikin, joka kertoi olevansa näkemäänsä hyvin tyytyväinen ja luvaten paikalle hankittavaksi avaimia ja erikoistyökaluja, sekä luvaten järjestää niin, että kerhohuoneella voidaan kokoontua useampana iltana viikossa, koska paikka on yksinomaan moottoripyöräilijäin käytössä. Valitettavasti kuvamme jäi epätarkaksi, nyt kerhon kamera on korjattavana, kuvassa joukko kokoontuneena sihteerin pyörän ympärillä.

Kerhoilta Kouvolassa

Kouvolassa kokoonnutaan kerhoiltaan jokaisena keskiviikkoiltana Nuorisotalolle, josta oheiset kuvamme kertovat meidän vieraillessamme eräänä keskiviikkona Kankolan Sepon ja hänen kihlattunsa kanssa. Saukkosen Ristokin on muuttanut saksan maalta takaisin Suomeen. Pari viikkoa aikaisemmin oli Kymen läänin Liikkuvan Poliisin päällikkö Tuohisaari ollut kerholla esitelmöimässä, havainnollista esitystään rainakuvin, josta esitelmästä käytiin illan mittaan vielä jälkikeskusteluja. Poikien kanta tuntui olevan, että painavaa täyttä asiaa Tuohisaari oli puhunut, kyllä hän on asioista perillä jos kuka. Kuumeisella kiireellä Kouvolassa rakennetaan sivuvaunuja ta lven jäärata koitoksiin, tulee taas jännittävä talvi seurata miestemme menestymistä. Kuusysin palkinnot on koottu kaikki Kouvolan talolle, on muuten jo aika näytävä kokoelma.

Huulenheittoa Nuorisotalolla.

Vain maaseutua katselemassa

eli pelottoman matkapyöräilijän koettelemuksia.

Kirjoittanut Bob Miller

Ron käänsi päätään välttääkseen hiekkaryöpyn, kun iso kuorma-auto pyyhälsi ohl. Musta savupilvi tuprusi auton takaa jättäen palaneen dieselöljyn hajun leijumaan ilmaan. Hän oli ajanut Interstatellaan jo aamusta lähtien ja oli mielestään saanut jo tarpeekseen. Noin mailin päässä hän kaartoi Nortoninsa sivuunkääntyvälle ulosmenorampille ja jatkoi kaksikaistaista sivutietä eteenpäin, joka kulki ties minne.

Tie oli oikeastaan suora, mutta se aaltoili ja kaartoi maaston mukaisesti. Muutaman mailin kuluttua interstaten monotonisuus (yksitoikkoisuus) alkoi kadota ja ajamisen ilo taas palata. Hän ampaisi loivien mäkien päälle ja hellitti sitten kaasun kuunnelakseen imuääntä laskiessaan alas toista puolta.

Kun ilma tuli hieman viileämmäksi ja taivas alkoi punertua, ajatukset ruuasta ja kasvavasta väsymyksestä keskeyttivät hänen hiljaisen ajonsa. Koska ei näyttänyt kovinkaan lupaavasti siltä, että hän pien saapuisi johonkin kaupunkiin, jäi pien ainoaksi mahdollisuudeksi taas yksi kylmä ateria ja yö makuupussissa ulkona. Hän hidasti vauhtiaan, ajoi vielä muutaman mailin ja alkoi katsella hieman tarkemmin ympärilleen. Pien hän sai silmiinsä päälystämättömän tien, joka kulki kynnetyn pellon ja metsänien välistä. Jarruttaen voimakkaasti hän kääntyi varovasti soratielle ja jatkoi hitaasti kurvaillen puolelta toiselle väistelläkseen pahimpia paikkoja tiessä. Vanha, huonossa kunnossa oleva risuaita kulki metsän reunassa. Pien tie alkoi nousta ja metsä sakeni. Noin neljännesmailin päässä hän käänsi pyöränsä jyrkästi pois tieltä, vaihtoi ykköselle, ajoi puoliksihautautuneen aidan yli ja teki pienen kaaroksen metsäaukealla, jota reunustivat valoa siivilöivät puut.

Hän valitsi paikan lähellä suurta mäntyä, jossa maata peittivät havunneulaset, ja sammutti pyörän. Oli niin hiljaista, että kovimmat äänet mitä kuului tulivat moottorista sen jäähtyessä. Hän ripusti kypäränsä ohjaustankoon, venytteli ja pesi pois päivän aikana kertyneen lian neemastaan tilkkasella vettä kenttäpullosta. Puhdistettuaan palan maata risuista ja männynkävyistä hän kääri makuupussinsa auki ja asettui sille makaamaan väsyneenä, jaksematta edes ajatella ateriaa purkkipevuista ja korpuista. Kun hän lepäsi ajatusleirinuoitiosta ja kupillisesta kuumaa kahvia kirkasti tilanteen.

Hän nousi ja alkoi kerätä polttopuita, mutta lopetti kuullessaan lähestyvän ajoneuvon äänen. Pien "57 Chevy" farmariauto pysähtyi rämisten paikkaan jossa hän oli ajanut kaatuneen aidan yli. Auto oli kumruinen, ja haalistunutta punaista väriä peitti kuivunut muta. Kuljettaja kahmaisi 22-kaliiberisen kiväärin takalikkunan hyllyltä, pauskasi oven auki, kiersi auton ja suuntasi kohti häntä.

Ron mutisi "perhana" hiljaa itsekseen ja pudotti juuri keräämänsä polttopuut. Muukalainen, jolla oli hikiset työvaatteet pysähtyi päästyään huutomatken päähän. "Mitä helvettiä luulet tekeväsi." Vaihtaa kiväärin toiseen käteen hän jatkoi etenemistään ja huusi kovalla äänellä. "Tule tänne, mokokakin alueelleni tunkeutuja, rikkomassa aita."

Kun nuo kaksi olivat vain muutaman metrin päässä toisistaan, Ron vastasi hiljaa, "aita oli jo valmiiksi maassa ja ajattelin, ettei kukaan pahastuisi jos minä..."

"Kyllä minä pahastun," muukalainen keskeytti. "Tämä on minun omaisuuttani enkä halua ketään kulkuria, jota en ole ennen nähnyt tänne hillumaan, pakkaa siis kamasi ja lähde vetämään."

Ron tuijotti hetken miehen vihaista, ulkoilman punertamaa naamaa ja päätteli, että hän oli onnistunut täysin järkyttämään paikallisen maanomistajan, ja päätti, että kaikki vastaväittely olisi ajan tuhlausta. Hän kohautti olkapäitään, heilautti toista kättään rauhan eleenä ja sanoi: "No, jos tämä on sinun maatasi ja minä teen olosi noin kurjaksi, minä lähden... ota siis iisisti." Kun hän alkoi hitaasti kerätä kamojaan, näytti muukalainen hieman hämmentyneeltä vastaväitteiden puutteesta ja hetken kuluttua hän laahusti moottoripyörän luo katsoakseen sitä tarkemmin. Tutkittuaan tarkasti mustan ja kromisen pyörän linjoja hän jatkoi normaalilla äänensävyllä: "Näin sinut, kun tulit tietä pitkin... talo on kukkulan laella. Koskaan ei voi olla liian varovainen... olen lukenut niistä, moottoripyöräjengeistä, rähinöistä, tappamisesta... tosi helvetin aiheuttajista".

"Joo, jotkut niistä ovat aika pahoja", Ron vastasi, kun hän kääri makuupussiaan kasaan.

"Minne olet matkalla?"

"En minnekään erityisesti, vain maaseutua katselemaan."

Muukalainen kyyristyi maahan kivääri sylissänsä ja tuijotti tarkkaavaisesti, kun Ron kiinnitti makuupussinsa tavaratelineeseen. "Onpa todella hieno pyörä, siinä lukee Norton... missä se on tehty?"

"Englannissa."

"Ostitko sen siellä?"

"Ei, hankin sen San Franciscossa, kun pääsin armeijasta."

Muukalainen oli hetken hiljaa ja sanoi sitten mielteliäästi: "Meidän poika on nyt armeijassa, asemapaikkanaan Saksa. Hän kirjoitti kotiin, että oli ostanut BMW:n"

"Joo, BMW on hieno pyörä", Ron sanoi ja tarkasteli aluetta varmistuakseen, ettei ollut unohtanut mitään.

Muukalainen nousi, potkaisi männynkäpyä ja sanoi: "Koskaan ei voi olla liian varovainen."

"Joo, ei voi olla liian varovainen", Ron vastasi, nousi pyöränsä selkään ja alkoi kiinnittää kypäräänsä.

"Kuinka lujaa se kulkee?"

Ron hymyili itsekseen tavanomaiselle kysymykselle ja antoi tavanomaisen vastauksensa: "No, siinä 240,- tietysti mikäli se on oikein viritetty."

Muukalaisen naamalle levisi virnistys, josta huomasi, että hän tiesi huijausyrityksen ja sanoi: "Olen minäkin ollut keran moottoripyörän kyydissä."

Ron käänsi virran päälle, aukaisi hieman kaasua, ja potkaisi käynnistyskampea. Moottori ei lähtenyt käyntiin.

"Uh, tuota, minä vähän suutuin äsken. Anteeksi, että huusin ja kaikkea."

Ron nyökkäsi ja valmistautui potkaisemaan uudestaan.

"Kuule, ei se varmaan ketään loukkaisi, vaikka jäisitkin tänne yöksi... tulee pimeä ja kaikkea."

"Ei kiitos, kyllä minä lähden," Ron vastasi.

"Ei odota, voit ihan hyvin jäädä... sinä ketään vahingoita... itse asiassa olisin iloinen, jos jäisit."

Ron nojasi taaksepäin satulallaan ja katsoi muukalaista hieman epäilevästi.

Muukalainen hymyili arasti ja sanoi: "Mikset tule ylös talolle ja laita pyörääsi katokseen. Kuten juuri olin sanomassa sillä vanhalla pojalla oli iso Harley ja me olimme olleet ryyp-päämässä yhtenä iltana, kun hän sanoi: "Lähdetään ajelulle

MYYTÄVÄNÄ

AGV K Y P Ä R Ä № 59 Sininen metallihohtoväri, aivan uuden veroinen. Hinta 50,-

BING K A A S U T T A J A T 32 mm samat kuin BMW R 75/5 ovat, vähän käytetyt, mutta hyväkuntoiset, sekä taka lamppu BMW. Kaikki hintaan 100,-

Etu L A M P P U BMW edellisiin malleihin sopiva. Hintaan 20,-

Edellisten tiedustelut os. Aimo Turunen, Gammelbacka 06100 Porvoo. Puh. 915-10907.

B M W R 60/5 -71

Brittään hyväkuntoinen, valkoinen, varustettu tavaratelineellä ja nahkaisilla lukittavilla sivulaukuilla sekä sylinterien suojarauodoilla, ostajan toivomuksen mukaan joko Hosken putkilla tai alkuperäisvaimentim.

Tiedustelut: Seppo R ä m ö, Hangasmäki 1. 15680 Lahti 68.

H U O M I

Käyttäkää lehtemme ilmoitustilaa, varmasti Teillä joskus on myytävää tai ostettavaa tai muuta ilmoitettavaa, Ilmoitus tässä osastossa on maksuton.

TAKAKANSI: Sivuvaunu on monen perheellisen suuri haave, tässä eräs mahdollisuus, Monca Watsonia. Omistaja "Hiko" Bengt Hakola Helsingistä.

Grossvilleen." Kuule, oletko sä syönyt mitään? No, minä kiipeisin takaistuimelle ja niin me lähdettiin huojuen tien laidalta toiselle. Me söimme juuri, mutta ei eukko ole vielä pannut ruokaa pois. Pidätkö kaalikääryleistä? Luulen, että siellä on vähän keksejä ja kinkkua myös jäljellä... No me tosiaan kurvailimme puolelta toiselle, ja kun me tultiin yhteen mutkaan vastaan tuli keskellä tietä vanha Fordi. Voit käyttää pojan huonetta ensiyönä, jos haluat. Sitä ei ole kukaan käyttänyt sen jälkeen, kun hän lähti. No, luulin, että olemme mennyttä miestä joten suljin silmäni, mutta se vanha poika kanttasi Harleyta ja meidän on täytynyt liukua... Kuule, oletko koskaan maistanut oikein kunnan maissiviinaa?"

suomentanut CYCLE WORLD lehdestä
Pekka V u o r e l m a